

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 303. Qualis debeat esse confessio, ut satisfiat huic praecepto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

d. 26. f. 2. qui pluribus id probant. Quamvis autem ordinariè non teneatur Parochus per se ipsum audire subditum, sed satis sit remittere ad delegatum, uti cum communi *Aversa* q. 16. f. 11. tamen si quis pro annua confessione vel in articulo mortis confiteri velle ipsimet Parochus, *Posssev. Dian. Avers.* dicunt tum fortè obligari per seipsum audire. Vide dicta l. 6. p. 1. d. n. 133.

2030. §. 3. Si quis confessus alia mortalia omiserit reservatum, quia hic Confessarius non habebat potestatem ad reservata, putat *Bosco* nu. 125. iterum teneri isto anno confiteri, quia non est confessus proprio Sacerdoti, proprius enim erat ille tantum, qui posset ab omnibus directè absolvere. Contradicit probabiliter *Herings*, quia ille erat proprius respectu omnium, quæ hic & nunc debebant exprimi: & ex opposita sententia sequeretur eum, qui toto anno non posset recurrere ad Superiorem, toto anno non teneri confiteri, non enim teneretur ad confessionem, per quam non satisficit.

2031. §. 4. Si *S. Petrus* assumpto corpore me confitentem audiret & absolveret, absolutio confiteri deberet valida, non enim fiet, nisi Deus velit eum esse extraordinarium Ministrum huius Sacramenti, qualem posse esse Angelos & Beatos certum est cum *S. Th.* 3. p. q. 64. a. 7. Putat tamen *Lugo* in *Resp. mor. c. 1. dub. 16.* non fore satisfactum præcepto confessionis annuæ, tum quia non fuissem confessus Sacerdoti proprio, tum etiam quia non subiecissem peccata mea clavibus Ecclesiæ, quas jam non habet *S. Petrus* sed Papa ejus successor.

2032. Q. 303. Qualis debeat esse confessio, ut satisfiat
huius

hinc præcepto. R. §. 1. Per confessionem voluntariè nullam non satisficit nequidem Ecclesiæ præcepto, hinc Alex. VII. meritò damnavit hanc prop. 14. *Qui facit confessionem voluntariè nullam, satisficit præcepto Ecclesiæ.* Ratio est, quia confessio nulla sive invalida re ipsa non est confessio, super quam possit cadere absolutio, ergo idem est, ac si nihil fiat, nihil autem facièndo non satisficit præcepto positivo: undè opinio multorum apud *Moyam* d. 1. q. 8. nu. 21. qui docuerunt oppositum, nunquam fuit probabilis.

§. 2. Nec satisficit per confessionem quamvis involuntariè nullam, quia simpliciter & vere non est confessio, ergo nequidem ponitur substantia præcepti, *Platel.* n. 744. 2033:

§. Probabilius est sufficere validam & informem, *Suar. Valent. Bonac. Lugo, Cón. Castrop. Arr. Dicast. Illf.* n. 16. *Bosco* n. 74. dicens non esse dubitandum. *Nec obstat*, quòd per Communionem etiam materialiter tantùm sacrilegam non satisficit præcepto Communionis annuæ, uti dictum est l. 6. p. 1. nu. 629. nam disparitas est, quòd Communio materialiter tantùm sacrilega, si ante consumptas species non removeatur obex gratiæ, sit & maneat omnino infructuosa, ideoque non attingatur finis præcepti: E contra confessio valida suo tempore reviviscit & prodest, quando per contritionem vel per subsequens Sacramentum removeatur obex. *Dixi*, probabilius, nam etiam probabiliter contradicunt alii cum *Avers.* q. 15. l. 6. & *Platel.* n. 745: quia finis præcepti est, hic & nunc recuperare gratiam, maxime in articulo mortis & ante Communionem, ut sic consulatur partim Tom. VII. M m m m salutis

saluti pœnitentis partim reverentiæ Sacramen-
ti Eucharistiæ.

2035. §. 4. Si Sacerdos, etiam injustè, noluisse al-
quem confessum absolvere, non ideo hic satis-
fecisset præcepto, nam per confessionem hic
intelligitur Sacramentum Pœnitentiæ, sive ta-
lis confessio, quam sequatur valida absolutio,
Dur. Sot. Med. Nav. Suar. Vasq. Sal. Laym. Castrop.
aliique cum *Avers.* suprâ contra *Palud. Gabr. V. i. S.*
Silv. Cón. quod probabile reputant *Fagund. &*
Dian p. 3. t. 4. R. 79. quamvis oppositum teneant
ut probabilius. Addit tamen *Bosco* n. 78. fortè
excusandum, si anno sequente posset ab eodem
Sacerdote accipere absolutionem, ne cogatur
duobus eadem peccata aperire, quod videtur
nimis molestum.

2036. Q. 304. Quorum peccatorum confessio sit ma-
teria necessaria hujus præcepti. R. Mortalia per
absolutionem remissa & etiam sola venialia
esse materiam sufficientem confessionis dixi
à n. 589. & à 593. Mortalia autem omnia post
Baptismum commissa & nunquam directè sub-
jecta absolutioni esse materiam necessariam
dixi nu. 595. Quod à nu. 605. extendi etiam ad
peccata negativè dubia. Item à n. 615. dixi, ad
quid teneatur, qui confessus est mortale certum
tanquam dubium, vel contrâ: quibus supposi-
tis addo seqq.

2037. §. 1. Habens peccata tantùm interna tene-
tur hoc præcepto, non tantùm prout divinum
est sed etiam prout ecclesiasticum, ita ut oppo-
situm *Suar.* vocet plùs quàm temerarium,
quamvis *Dicast.* d. 7. à n. 82. conetur defendere.
Ratio est, quia Ecclesiâ directè præcipit actum
externum confessionis, ad quem præcipien-
dum